

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511219816
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1511219816.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: Bytové družstvo Petržalka, IČO: 00 169 765, so sídlom: Budatínska 1, Bratislava proti žalovanému: A. B., narodený dňa X.X.XXXX, trvalý pobyt: C. XX, D., o vypratanie družstevného bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č.k. 12C/442/2011-178 zo dňa 28.9.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č.k. 12C/442/2011-178 zo dňa 28.9.2017 **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom (v poradí druhým) č.k. 12C/442/2017-178 zo dňa 28.9.2017 uložil žalovanému povinnosť vypratať 4-izbový byt č. 71, nachádzajúci sa v bytovom dome v D. E. F. G. H. XX B. D., na 7. poschodí, a to bez nároku na bytovú náhradu. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že nájomnou zmluvou zo dňa 20.11.1997 prenechal žalobca ako prenajímateľ a vlastník predmetný byt do užívania žalovanému ako nájomcovi a vtedajšiemu členovi družstva, počnúc dňom 28.10.1997. Podľa sumárnej analýzy platieb za obdobie od 1.1.2007 do 30.4.2011 dlhoval žalovaný na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu ku dňu 4.4.2011 istinu 2.998,61 eur. Na podklade tejto analýzy zaslal žalobca žalovanému výpoveď nájmu bytu dňa 8.4.2011. Zásielka bola uložená na pošte dňa 11.4.2011 a následne vrátená odosielateľovi dňa 2.5.2011 s poznámkou poštového doručovateľa zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Žalobca výpoveď nájmu bytu žalovanému opakovane doručoval dňa 14.6.2011 a 20.7.2011, pričom žalovaný si ani v jednom prípade zásielky neprevzal. Žalovaný je na základe kúpy s vkladom do katastra nehnuteľností zo dňa 28.5.1996 vlastníkom bytu č. XX, na 2. poschodí bytového domu na D. G. H. X B. D..

3. Takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovenia § 123, § 126 odsek 1, § 710 odsek 1,3,4, § 711 odsek 1, písm. d/, odsek 5, § 712a odsek 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj OZ). Konštatoval, že žalovaný v priebehu konania skutkové tvrdenia, že v čase doručovania výpovede sa na adrese F. XX nezdržoval, žiadnym spôsobom nepreukázal, naopak opakovane žiadal, aby mu zásielky boli doručované na túto adresu. Preto súd prvej inštancie vyhodnotil doručenie výpovede z nájmu bytu žalovanému ako platné. Výpovedná lehota uplynula najneskôr dňa 1.11.2011 (nakoľko naposledy bola výpoveď žalovanému doručená dňa 22.7.2011, výpovedná lehota začala plynúť dňa 1.8.2011), pričom poukázal na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp.zn. 5Cdo 129/2010 zo dňa 28.1.2011. Podľa súdu prvej inštancie by v podmienkach danej veci výpoveď bola žalovanému doručená najneskôr odopretím jej prijatia na pojednávaní dňa 7.4.2016 s aplikáciou ustanovenia § 46 ods. 1 OSP (podľa ktorého je možné doručiť písomnosť

adresátovi aj kdekoľvek bude zastihnutý) v spojení s ustanovením § 50 OSP (podľa ktorého, ak adresát bezdôvodne odoprie písomnosť prijať, je písomnosť doručená dňom, keď jej prijatie bolo odopreté). Prvým dňom nasledujúceho mesiaca, t.j. 1.5.2016 začala plynúť 3-mesačná výpovedná lehota, keďže prenajímateľ neurčil dlhšiu výpovednú lehodu, a žalovaný nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zároveň nepreukázal, že ku dňu doručenia výpovede bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, výpovedná lehota sa v tomto prípade ani nepredĺžila o ochrannú 6-mesačnú lehodu. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že nájomný vzťah medzi stranami konania k spornému bytu zanikol písomnou výpoveďou zo strany prenajímateľa. Žalovaný sa vyslovenia neplatnosti výpovede nájmu bytu nedomáhal, ani nepožiadal, resp. dostatočne nepreukázal, že ku dňu doručenia výpovede bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, resp. že dôvod výpovede zanikol. Súd prvej inštancie preto vychádzal z právneho stavu, že žalovanému nájom predmetného bytu zanikol najneskôr dňom 1.8.2016, že žalovaný po skončení nájmu uplynutím výpovednej lehoty byt žalobcovi dobrovoľne neodovzdal a užíva ho bez právneho dôvodu a navyše za služby spojené s jeho užívaním neplatí žiadne úhrady. Žalovaný v konaní nerozporoval, že za služby spojené s užívaním bytu neplatí žiadne úhrady, pričom však stav hmotnej núdze z objektívnych dôvodov nepreukázal. Žalovaný okrem popretia skutkových tvrdení žalobcu uvedených v odvolaní (spochybňujúcich platnosť doručenia výpovede) proti zrušenému prvému rozsudku súdu prvej inštancie v danej veci, žiadne prostriedky procesnej obrany nevyužil, žiadne dôkazy na svoju obranu neprodukoval. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť predmetný byt vypratať, bez práva na bytovú náhradu. Žalovaný je vlastníkom bytu v mestskej časti Bratislava – Staré Mesto. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP).

4. Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 odsek 1, písmeno a/, b/, d/ CSP. Poukázal na to, že výpoveď z nájmu bytu pre absenciu zákonom požadovaných náležitostí, a to uvedenie mesiacov, kedy nájomca nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu, je vzhľadom na neurčitosť, neplatný právny úkon. Spochybnil doručenie výpovede a konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 8 odôvodnenia rozsudku, že na pojednávaní dňa 4.4.2011 odmietol prevziať výpoveď z nájmu bytu, pretože na pojednávaní dňa 7.4.2011 nebol. Keďže mu výpoveď z nájmu bytu nebola riadne doručená, nemohol sa domáhať určenia jej neplatnosti na súde. Žalovaný namieta postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 28.9.2017 v jeho neprítomnosti. Uviedol, že v čase doručovania predvolania sa zdržiaval mimo územia Slovenskej republiky, čo oznámil súdu prvej inštancie, pričom oznámil aj obdobie, kedy bude prítomný na Slovensku. Tento dôvod neprítomnosti považuje žalovaný za dôležitý, k veci sa chcel vyjadriť a chcel navrhnuť dôkazy. Nevedel ani o tom, že sa vo veci zmenil zákonný sudca. Žalovaný súdu prvej inštancie vytýka, že mu nebolo doručené ani uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2Co/471/2012-106 zo dňa 30.6.2015. V tejto súvislosti žalovaný argumentuje ustanoveniami § 111 a § 106 Civilného sporového poriadku o doručovaní. Poukázaním na procesný inštitút odpustenia zmeškania lehoty tvrdí, že súdy neboli zbavené povinnosti zisťovať skutočnú adresu komunikáciou s orgánmi obce, ohľadom posledného evidovaného pobytu osoby. Povinnosť vyčerpať všetky možnosti zistenia skutočného pobytu žalovaného pri doručovaní rozhodnutia súdu alebo žaloby, alebo predvolania na pojednávanie vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ. Procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadol na jeho žiadosť o odročenie pojednávania a oznámený dôvod nepovažoval za dôležitý, pričom rozhodol vo veci v jeho neprítomnosti, považuje žalovaný za postup, ktorým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaný namieta, že na adrese C. XX B. D., kde mu podľa konštatovania súdu prvej inštancie bola doručovaná výpoveď z nájmu bytu, sa nikdy nezdržiaval. Žalobca si neplní povinnosti voči nemu zákonné povinnosti, nedoručuje mu listiny ohľadom vyúčtovania nákladov za plnenia spojené s užívaním bytu, predpisy zálohových platieb, odmieta s ním akýkoľvek kontakt, nechce s ním komunikovať ohľadom vzájomných zápočtov, nechce prijať úhrady za plnenia, nechcel mu vydať tlačivá na prevod členských práv a povinností. S poukazom na uvedené žalovaný odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na to, že žalovaný porušoval svoje povinnosti nájomcu najmä tým, že neplatil úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu za čas dlhší ako tri mesiace, z ktorého dôvodu mu zaslal doporučenými zásielkami výpoveď nájmu predmetného bytu v zmysle § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka a to na všetky známe adresy, ktoré žalobca evidoval. Žalobca vo výpovedi uviedol konkrétne obdobie od 16.1.2008 do 31.3.2011, za ktoré neboli uhradené mesačné zálohové platby v počte dvadsaťštyrikrát, spolu vo výške 2.998,61 eur. Žalobca zopakoval, že žalovaný si výpoveď zaslanú na Šášovskú 12 v mesiaci apríl, jún a júl 2011 v odbernej lehote na pošte neprevzal, pričom sa odvolal na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 zo dňa 28.1.2011.

Výpovedná lehota začala žalovanému plynúť najskôr od 1.6.2011 a nájom k predmetnému bytu skončil dňom 31.8.2011. Žalovaný sa vyslovenia neplatnosti výpovede nájmu bytu nedomáhal, ani žalobcovi nepreukázal, že ku dňu doručenia výpovede bol v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, resp., že dôvod výpovede zanikol. Podľa žalobcu súd prvej inštancie správne konštatoval, že výpoveď bola na základe vyššie uvedených skutočností žalovanému nesporne doručená. Taktiež konštatoval, že výpoveď bola žalovanému doručená najneskôr na pojednávaní dňa 7.4.2016, kedy žalovaný odmietol prevzatie výpovede krátkou cestou, čím žalovanému zanikol nájom vyššie označeného bytu najneskôr dňom 1.8.2016. Žalovaný užíva byt bez právneho dôvodu, navyše za služby spojené s jeho užívaním neplatí žiadne úhrady, k dnešnému dňu je jeho nedoplatok vo výške 13.996,29 eur, čím došlo k neoprávnenému zásahu do výkonu vlastníckeho práva, t.j. do užívania tohto bytu niekým iným ako vlastníkom bez právneho dôvodu. V priebehu súdneho konania súd prvej inštancie vyzýval žalovaného, aby predložil doklady preukazujúce jeho tvrdenia, že v čase doručovania výpovede z nájmu bytu sa nezdržoval na adrese F. XX. Žalovaný doklady o svojej neprítomnosti ani súdu, ani žalobcovi žiadnym kvalifikovaným a hodnoverným spôsobom nepreukázal. Zásielky, ktoré mu boli doručované súdom neprevzal, ale napriek tomu o termínoch pojednávania vedel, nakoľko deň pred týmito termínmi opakovane žiadal o odročenie z bližšie nešpecifikovaných, veľmi vážnych dôvodov, príp. z dôvodu pobytu mimo územia SR, avšak tieto dôvody ani dodatočne nijako nepreukázal, z čoho je jednoznačne zrejmé, že konanie žalovaného je obštrukčné a účelové v snahe vyhnúť sa súdnym konaniam. Žalobca preto tvrdí, že súd prvej inštancie v zmysle § 184 CSP svojím uznesením zo dňa 11.7.2017 správne rozhodol, že na ďalšie návrhy žalovaného o odročenie pojednávania nebude prihliadať a uložil mu, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavil, alebo si ustanovil zástupcu. Napriek tomu sa žalovaný na pojednávanie, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom, opätovne nedostavil. Žalobca je toho názoru, že ak účastník nechce stratiť možnosť uplatňovať svoj vplyv v súdnom konaní uskutočňovaním procesných práv a plnením svojich procesných povinností, musí sa v mieste svojho pobytu, eventuálne v mieste, ktoré na doručovanie súdu označí, zdržiavať, prípadne si zvoliť advokáta, ktorému môžu byť zásielky doručované, teda musí si bezpodmienečne zabezpečiť preberanie svojich zásielok. Zo správania žalovaného vyplýva, že jeho snahou je iba robiť prietahy v súdnom konaní. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca sa vyhýba akémukoľvek kontaktu so žalovaným uviedol, že toto tvrdenie žalovaného je účelové, žalobca sa snaží už niekoľko rokov skontaktovať so žalovaným, o čom svedčí aj návrh žalobcu podaný dňa 24.4.2017 na Okresnom súde Bratislava V na vydanie neodkladného opatrenia o sprístupnenie predmetného bytu za účelom vykonania výmeny rozvodov studenej a teplej vody (sp.zn. 42C/17/2017), nakoľko žalovaný na výzvy žalobcu nereaguje a doporučené zásielky opätovne nepreberá. Žalovaný svojím správaním zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu a práv ostatných vlastníkov a ohrozuje ich bezpečnosť, pretože okrem výmeny rozvodov vody nemôže byť vykonaná ani revízia plynového zariadenia. Do dnešného dňa, ani po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, žalovaný predmetný byt nesprístupnil. Pokiaľ ide o žiadosť žalovaného o prevod členských práv a povinností k predmetnému bytu, ktorého sa domáhal, uvedené nie je možné vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému boli členské práva k bytu zrušené v roku 2008, a to vylúčením z členstva v BD Petržalka v zmysle ustanovenia § 231 ods. 3 Obchodného zákonníka a Stanov BD Petržalka. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu odvolania podľa § 379 a § 380 odsek 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Napadnutý rozsudok zodpovedá zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z vykonaných dôkazov a súd prvej inštancie vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a vysporadúva sa s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 druhá veta CSP).

8. Podľa § 106 odsek 1, písmeno a/ CSP ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca. Z označeného ustanovenia vyplýva, že ak súd nedoručuje písomnosť osobne alebo do elektronickej schránky, potom doručuje súd písomnosti na adresu uvedenú stranou sporu. Ak strana sporu neuviedla inú adresu na doručovanie, súd doručuje písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov. V danej veci žalovaný podaním zo dňa 11.6.2012 (č.l. spisu – 50) oznámil súdu prvej inštancie, aby mu písomnosti boli doručované na adresu F. XX B. D.. Túto adresu doručovania žalovaný uvádzal vo všetkých jeho podaniach adresovaných súdu v tejto veci. Podľa

§ 112 CSP ak nemožno doručiť písomnosť, ktorá sa nedoručuje do vlastných rúk, na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

9. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie na deň 13.7.2017 nariadil pojednávanie, pričom súčasťou predvolania bolo aj oznámenie o zmene zákonného sudcu v tomto konaní. Žalovaný si poštovú zásielku s predvolaním, ktorú mu súd prvej inštancie doručoval na ním označenú adresu F. XX B. D. neprevzal, súdu prvej inštancie sa dňa 13.6.2017 poštová zásielka vrátila ako nevyzdvihnutá z odbernej lehoty na pošte. Dňa 10.7.2017 žalovaný písomne súdu prvej inštancie oznámil, že sa z dôvodu pobytu v zahraničí od 7.7.2017 do 25.9.2017 s prestávkami, nebude zdržiavať v Slovenskej republike a žiadal, aby súd v tejto lehote nenariadil pojednávania a aby v jeho neprítomnosti nepojednával. Súd prvej inštancie predmetnú informáciu zohľadnil, nariadený termín pojednávania zrušil avšak s tým, že uznesením č.k. 12C/442/2011-169 zo dňa 11.7.2017 rozhodol, že na ďalšie návrhy na odročenie pojednávania nebude prihliadať, pretože žalovaný dôvody, ktoré viedli k odročению pojednávania nepreukázal. Súčasne žalovanému uložil povinnosť dostaviť sa na termín nasledujúceho pojednávania dňa 28.9.2017 alebo si na toto pojednávanie ustanoviť zástupcu. Zásielku s uznesením č.k. 12C/442/2011-169 a predvolaním žalovaného na pojednávanie dňa 28.9.2017, doručovanú na adresu F. XX B. D. pošta súdu prvej inštancie vrátila dňa 9.8.2017 ako nevyzdvihnutú v odbernej lehote. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 112 CSP dňom 9.8.2017 vo vzťahu k žalovanému nastali účinky fikcie doručenia predvolania žalovaného na pojednávanie nariadené na deň 28.9.2017. Súdu prvej inštancie bolo v deň pojednávania doručené podanie žalovaného, ktorým oznámil, že ani v dňoch od 25.9.2017 do 10.11.2017 sa nebude zdržiavať na území Slovenskej republiky a preto žiada, aby v tomto čase súd prvej inštancie termín pojednávania nenariadil. Predmetné pojednávanie dňa 28.9.2017 súd prvej inštancie vykonal v neprítomnosti žalovaného a vo veci aj meritórne rozhodol. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 183 ods. 1 CSP umožňuje odročiť nariadené pojednávanie len z dôležitých dôvodov. Je povinnosťou súdu posúdiť, či je daný dôvod na odročenie pojednávania alebo nie. Povinnosť sporovej strany preukázať dôvody na odročenie pojednávania vyplýva z ustanovenia § 184 ods. 2 CSP, ktorého dikcia súdu umožňuje neprihliadať na žiadne ďalšie návrhy sporových strán na odročenie pojednávania, v prípade ak pojednávanie bolo odročené a sporová strana následne dôvody, ktoré viedli k odročению pojednávania nepreukázala, čo je aj prípad žalovaného v tejto veci, ktorý zostal len v rovine tvrdenia dôvodu o prekážke jeho účasti na pojednávaní. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď žalovaného sankcionoval za bezdôvodné odročenie pojednávania nariadeného na deň 13.7.2017 (dôležité dôvody pre odročenie pojednávania žalovaný nepreukázal) tým, že rozhodol, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania nebude prihliadať, a teda mal splnené podmienky na to, aby na pojednávaní dňa 28.9.2017 vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného podľa § 180 CSP. Postup súdu, ktorý by odročil pojednávanie len základe tvrdení sporovej strany, bez preukázania dôvodov na odročenie pojednávania, by predstavoval porušenie zásady hospodárnosti konania, podľa ktorej je súd povinný čo najrýchlejšie prejednať a rozhodnúť vec bez zbytočných prietahov, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania (§ 157 ods. 1 CSP, čl. 17 CSP). Navyše z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalovaný doklad osvedčujúci vážny dôvod pre odročenie pojednávania nedoložil ani dodatočne, a ani v samotnom odvolaní. Odvolací súd preto konštatuje, že žalovaný nedôvodne namieta, že mu postupom súdu prvej inštancie bola znemožnená realizácia jeho procesných práv, k čomu zdôrazňuje, že výkon práv jednej sporovej strany nesmie brániť druhej sporovej strane v realizácii jej práv na prejednanie veci bez zbytočných prietahov.

10. Rovnako nedôvodnou aj námietka žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel v podmienkach danej veci k správne skutkovému zisteniu, že žalovanému zanikol nájom bytu č. XX E. F. G. H. XX B. D. výpoveďou zo strany žalobcu ako prenajímateľa po tom, ako žalovaný neplatil nájomné a úhrady spojené s užívaním bytu, čím naplnil výpovedný dôvod v zmysle § 711 ods. 1, písm. d/ Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 710 odsek 3, posledná veta Občianskeho zákonníka sa na doručovanie písomnej výpovede nájmu bytu použijú ustanovenia osobitného predpisu, konkrétne v podmienkach danej veci, vzhľadom na čas vystavenia výpovede dňa 4.4.2011 a jej doručovanie, ustanovenie § 46 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.6.2016 (ďalej aj OSP). V zmysle tohto ustanovenia bolo možné adresátovi doručiť písomnosť v byte v sídle (mieste podnikania), na pracovisku alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospeljej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome alebo zamestnanej na tom

istom pracovisku, ak je ochotná obstaráť odovzdanie písomnosti. Ak nemožno ani takto doručiť, uloží sa písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď bola súdu vrátená, i keď sa adresát o tom nedozvedel. V danom prípade žalobca (prenajímateľ bytu) doručoval výpoveď z nájmu bytu zo dňa 4.4.2011 žalovanému prvotne na adresu C. XX B. D., ktorá bola registrom obyvateľov SR evidovanou adresou trvalého pobytu žalovaného. Keďže podľa oznámenia poštového doručovateľa žalovaný bol na tejto adrese neznámy, doručoval žalobca žalovanému výpoveď na adresu F. XX B. D., ktorá je zhodná s bytom, vo vzťahu ku ktorému žalobca vypovedal nájom, a to opakovane v dňoch 11.4.2011, 15.6.2011 a 22.7.2011. Vo všetkých týchto prípadoch sa poštová zásielka žalobcovi vrátila ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote na pošte.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že k otázke zdržiavania sa v mieste bydliska a preukázania tejto skutočnosti sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí pod č.k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.6.2011, kde uviedol, že dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát, a nie správny orgán (poznámka odvolacieho súdu - v podmienkach danej veci zmluvná protistrana-prenajímateľ), pričom je potrebný objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol adresát na inom mieste. Vznik fikcie doručenia predpokladá, že adresát nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiaval. S poukazom aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 278/2011 ale aj rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo/273/2018 zo dňa 23.7.2020 bol potom žalovaný povinný preukázať, že sa v mieste doručovania nezdržiaval, pretože v opačnom prípade mal objektívnu možnosť na základe oznámenia pošty vyzdvihnúť si uloženú poštovú zásielku s výpoveďou a oboznámiť sa s ňou skôr, než ju pošta ako nevyzdvihnutú vrátila späť žalobcovi. K splneniu tejto povinnosti bol opakovane súdom prvej inštancie vyzvaný, čo dokumentuje aj zápisnica z pojednávania zo dňa 7.4.2016 (č.l. spisu – 145). Prenajímateľ nedisponuje prostriedkami, ktorými by mohol preukázať miesto zdržiavania sa nájomcu k času doručovania výpovede a navyše žalovaný nebol zastihnutý v mieste, kde mal v nájme byt. Za takýchto okolností bolo na žalovanom, aby informoval doručujúcu poštu o tom, že sa na adrese, na ktorú mu bolo doručované, nebude zdržiavať, respektíve aby si pre úkony doručenia ustanovil zástupcu. Keďže žalovaný na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil, a ani neoznačil žiaden dôkaz, je potom správny právny záver súdu prvej inštancie, že výpoveď z nájmu bytu bola žalovanému účinne doručená na adresu F. XX B. D., pričom v prípade vyvrátenia tejto fikcie by skutočnosť doručenia výpovede bolo potrebné odvodiť od jej doručenia žalobcovi žalovaným na pojednávaní dňa 7.4.2016, prostredníctvom súdu (v bode 8 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmá písomná chyba, správne má byť 7.4.2016), čo je zaznamenané v zápisnici z tohto pojednávania na č.l. spisu 146, 147 a zdokumentované aj zvukovou nahrávkou z tohto pojednávania. Právna konštrukcia doručovania upravená v Občianskom zákonníku zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov účastníkov právnych vzťahov. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, prípadne zmarí hoci aj z nebanlivosti jej doručenie. Z uvedeného potom pre danú vec vyplýva to, že žalovaný objektívne mal právo podať aj žalobu o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, s dôsledkom preskúmania naplnenia dôvodu výpovede podľa § 711 odsek 1, písmeno d/ OZ. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa samotného dôvodu výpovede, aj odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zastáva názor, že výpovedný dôvod je jednoznačne označený, je spojený s neplatením nájomného a úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu za obdobie od 16.1.2008 do 31.3.2011, teda za obdobie zjavne presahujúce tri mesiace, čím bola naplnená požiadavka určitosti výpovede podľa § 711 odsek 2 OZ. Samotný vecný prieskum výpovedného dôvodu je v konaní o vypratanie bytu vylúčený. Doručením výpovede žalovanému sa tento právny úkon stal právne perfektným a vyvolal účinok zániku nájomného vzťahu, ku ktorému došlo po uplynutí trojmesačnej výpovednej doby (§ 710 odsek 2 OZ), ktorú odvolací súd odvodil na rozdiel od súdu prvej inštancie už od úkonu prvého doručovania výpovede na adresu Šášovská 12 v Bratislave dňa 11.4.2011, ktorá zásielka bola poštou žalobcovi vrátená dňa 2.5.2011. K zániku nájmu potom v danom prípade došlo k 31.8.2011 (výpovedná doba plynula od 1.6.2011, čo je prvý mesiac po doručení výpovede podľa § 46 OSP a uplynula dňom 31.8.2011). Uvedené pre danú vec znamená, že žalovaný nedisponuje právnym dôvodom na užívanie bytu, a preto je povinný tento byt vypratať.

13. K namietanému nedoručeniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2 Co/471/2012-106 zo dňa 30.6.2015 odvolací súd prednáša, že toto rozhodnutie súd prvej inštancie žalovanému doručoval na ním označenú komunikačnú adresu F. XX B. D. do vlastných rúk, pričom zásielka bola dňa 26.11.2015 vrátená súdu prvej inštancie po opakovanom pokuse pošty o doručenie a po uplynutí úložnej doby ako neprevzatá v odbernej lehote (č.l. spisu – 110). Následne ju súd prvej inštancie opakovane doručoval, pričom aj táto zásielka bola dňa 11.2.2016 po uplynutí úložnej doby z pošty vrátená. Pre argumentáciu žalovaného, že žalobca odmietal s ním akýkoľvek kontakt, nekomunikoval s ním ohľadom úhrad zálohových platieb a nedoplatkov, neboli splnené podmienky ustanovené v § 366 CSP o prípustnosti novôt v odvolacom konaní. Z obsahu súdneho spisu nie je možné vyvodiť, že by žalovaný túto argumentáciu nemohol použiť už pred súdom prvej inštancie.

14. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa 387 CSP potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1, v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).